HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Seite 49r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tradux ē culpa ipsa arbor ē. Ac cū culpe fructū
in eo iudicat; qm semina eā corruptio mortalitatis
ē in eo autē q nascit in eo concupiscencie ē. In eo
autē q mouet p concupiscencia ac cū quia motu
uoluntatis inchoat motu opis p ficit. Sed quia
nascentes ppter ea sine iudicio ē existimentur quia
non concupiscunt qm tradicit iudicium concupiscencie
nupsisse. p g. p ea cū opant concupiscunt. Quom
ignorancia ignorantia iustum sit;
autē ipsa iudicium meritē quia cū nascuntur
iustitiē non gnoscunt qm non debēt. Sed quia
ē cū nascuntur iudicio meritē. Quo p ea impedi
unt ne iustitiē agnoscant qm debēt. Sed asci q p
pe sine conditione natura ē non culpa. Sed in eo
iudicio nasci quo p ea ad condicione iustitiē im
pediant culpa ē in natura. Sed autē iudicium in
corruptione carnis ē. in incorruptione sen
carnalis. Qui sensus sunt integritate sua bēt
puerī. ipsi ceritate iudicii iustitiē p ea gtous
uidentur amministrant sine labore capere. Quia
in ex carne corrupta integritate sua p uat
ē pura sine confusione errouis iustitiem habu
rire non pot. Qd angli fēi sunt in ab initio
Ais gli quippe eruditi dicuntur.
quia p fecti facti sunt ab initio eru
diti sunt homines. Sed autē excepto
dū taxat primo illo qui sicut suo in p fecti
facti ita q; ipse ab initio eruditē quia p int
ualla tpm ad condicionē p modū debuerūt
p spēl rerū repauū multiplicū fouis ad cog
nitionē iustitiē exercitandi ut eruditi fuerīt.
Que cū ex cito ut eruditio natalitē sine la
bore hominis ad ēt. Sed sensus hominis in
carne mortali p peccū corruptū fuisset. Vt
ē plenū acp ceritū constaret. q. aut apis. In musti
tia eius ac cura mundi p ea q p fecta sunt in
tellecta conspicuntur. Vbi concupiscentia
nascitur ibi ignorantia.
Is carne g mortali ex sensualitate corru
pta nascit iudicium concupiscencie. ex sensu
corruptio iudicium ignorancie. Ibi quia ap
petitū quende necessitatis ultra mensuram se
extendit. Hic autē quia instrumenta concipiendi
iustitiē ab integritatis iugore deficit. Hi autē
difficultatē questionis maximam adducit q
originale peccm nū in solo carnalis corrup
tionis iudicio assignare iudeī. Qd cū iusq;
ad participacionē animē rationalis extendi
necē ē constitutum. Quom anima peccati or
iginalis particeps fiat.
Quomodo autē anima q mundata a culpe iu
dicio cū p participeps fiat illi iudicio q
p solam carnem ad ducit. Digni in quo sicio
ne ēt si aliqua hominis negencia in uestigare
potuisset. Sed nunc autē qs scie humanē ex po
sitū nē ad condicionē fidei nobis cōdendū ē
nūcium ostitate inquirendū. Sed iam sidēr in
anima qn corpori miscē uoluntate qd a
ad delectacionē culpe inclinari ia non origi
nalitē. Sed actualiq; peccō ob nōriā ē demō
stratū. Sū necessitate aliqua ad consortiū cor
pis. ad contagiū iudicii corporalis detrusam
fuisse ex pā necessitate arrata absolutā
ē ostēdū in. Qd enim omnino necessitatis
ē imputabile nē. Qd autē uoluntatis ē no
riginale. Sed p nē constat g quia ro alis ad